WILHELM HANSEN EDITION

No. 8.

SINDING

Fra Vaar til Høst – Vom Lenz zum Herbst.

Op. 36.

KOPENHAGEN & LEIPZIG.
WILHELM HANSEN, MUSIK-VERLAG.

FRA VAAR TIL HØST.

VOM LENZ ZUM HERBST.

DIGTE

af

NILS COLLETT VOGT.

Ins Deutsche übertragen durch

EUGEN von ENZBERG

komponerede

af

CHRISTIAN SINDING.

Op. 36.

1. Sid ikke — *Rast nimmer.*
2. Det var engang — *Es war einmal.*
3. Og der gik Dage — *Es gingen Tage.*
4. Dog hvad var Verden — *Doch was galt Welt mir.*
5. Ungdom, Skjønhed! — *Jugend, Schönheit!*
6. Sindet sødmefyldt og ungt — *Herze wonnevoll und jung.*
7. Det er Sommerkvæld som da — *Wieder Sommerabend lacht.*
8. Det unge, brusende Foraar — *Der junge, brausende Frühling.*
9. Alt var Dig — *Du mein All.*
10. I en syg Stund — *Schwere Stunden.*

·ELIS·ÅSLUND·

KOPENHAGEN & LEIPZIG.
WILHELM HANSEN, MUSIK-VERLAG.

XIII

Sid ikke.

Rast' nimmer.

Christian Sinding, Op. 36. I.

Tempo di marcia.

pp

Sid ik - ke i Skyg - gen af kol - de Aar og vaag o - ver dö - de Min - - der, spring ud, spring ud i den stær - ke Dag, som lu - er af Mod, naar den

Rast' nim - mer im Schat - ten der kal - ten Jahr' Und wach ü - ber al - te Lei - - den. Hin - aus, hin - aus in den star - ken Tag, Der flam - met von Muth, gilt's zu

p

rin - der. Og hvis du er rig, da er Li - vet rigt, da
schei - den. Und wenn du bist reich, da ists Le - ben reich, Sein

cresc. poco a poco

syn - ger det dig i - mö - de; thi du er Li - vet, spring ud og lad de
Sang da dir wird ge - bo - ten. Denn du bists Le - ben, hin - aus und lass Die

sempre cresc.

dö - de be - gra - ve de dö - de. Der slö - ses med Kræf - ter i
Tod - ten be - gra - ben die Tod - ten. Die Kraft man ver - geu - det in

ff

Vaa - rens Storm, der fav - nes i un - ge Da - - ge, og
Früh - lings Sturm, Um - armt sich in jun - gen Ta - - gen, Und

vi er Gu - der, Gu - der paa Jord, som le - en - de tram - per de
wir sind Göt - ter, Göt - ter hie - nied,' Die la - chend die Schwa - chen er -

sva - ge. Vi kjen - der ei Had, vi kjen - der ei Nag, ei
schla - gen. Wir ken - nen nicht Hass, wir ken - nen nicht Reu, Nicht

sempre ff

Frygt el - ler daad - lös An - ger, og Jor - de - rig er vort
Furcht o - der that - los Ban - gen. Uns Er - den - ball ist das

skjön - ne Hjem og So - len vor him - mel - ske San - ger. Vor
schön - ste Heim Und Son - ne ein himm - li - scher Sän - ger! Du

him - mel - ske San - ger, vi föl - ger dig til Som - mer og fjer - ne
himm - li - scher Sän - ger, wir fol - gen dir Zu Som - mer und Fe - stes -

dim. poco a poco

Fe - ster: svin - gen - de To - ner, der svul - mer, dör i
hal - len: Schwin-gen - de Tö - ne, die schwel - len, ver - geh'n Bei

sempre dim.

Bru - set af Li - vets Or - ke - ster.
Le - bens - or - che - sters Er - schal - len!

p

sempre dim.

pp

pp

XIV

Det var engang.

Es war einmal.

Christian Sinding, Op. 36. II.

Allegretto.

Det var en - gang i de fjer - ne_
Es war ein - mal in den fer - nen

ben legato

p

con Ped.

p

Ti - der, der lig et ve - mod - slört_ Dröm - me - land af
Zei - ten, Die wie ein weh - muth - voll_ Trau - mes - land, Aus

Sol - dis löf - ter sig höit og vin - ker saa duft - blaat i Ho - ri - zon - tens
Ne - beln he - ben sich hoch und win - ken So duft - blau an Ho - ri - zon - tes

Rand,— da So - len skin - ned hver Stund paa Da - gen, og
Rand— Da Son - ne strahl - te jed' Stund am Ta - ge Und
p
Maa - nen ly - ste i Nat - ten ned.— det var en - gang i de fjer - ne
Mond er - hell - te der Näch - te Reich— Es war ein - mal in den fer - nen
Ti - der, at hun var Da - gen og Nat - ten med. Jeg
Zei - ten, Dass sie war Tag mir und Nacht zu - gleich. Ich

hus - ker Da - ge - nes hvi - de Föl - ge, den dy - be Him - mel og
denk' an Ta - ges er - wählt' Ge - fol - ge, Den rei - nen Him - mel, die
p
By - en selv i Klyn - ger spredt langs den blan - ke Fla - de, som
Stadt, den Hag, Die Häu - ser all längs der blan - ken Flä - che, Die
dö - sed guld - mat hver Som - mer - kvæld.
glänz - te gül - den jed' Som - mer - tag.
mf
Jeg
Ich
p

hus - ker Næt - ter-nes ly - se Höi - tid, naar hed jeg knæl-te i Graad og
denk' der Näch - te in lich - ter Fest - zeit, Da Seel' sich lab - te an Sorg und
Bön,— o, stolt Gul - na - re af Dröm - me - lan - det, hvor
Pein. O, stolz' Gul - na - re vom Trau - mes - lan - de, Wie
var du sæl - som og bleg og skjön!
warst du selt - sam und bleich und fein!
mf
pp poco rit.

Og der gik Dage.

Es gingen Tage.

Christian Sinding, Op. 36. III.

Andante.

Og der gik Da - ge, og der gik Næt - ter i
Es gin - gen Ta - ge, es gin - gen Näch - te In

p

Tvil og syg - nen - de Læng - sel hen; jeg van - ked fred - lös i
ban - gem Zwei - fel und Seh - nen hin; Ich wank - te fried - los durch

dy - be Sko - ge, men al - drig möd - tes vi der i - gjen. Og
tie - fe Wäl - der, Doch nie mehr tra - fen wir uns da - rin! Die

So - len skin - ned hver Stund paa Da - gen, og
Sonn' er - strahl - te - jed' Stund' am Ta - ge, Die

Maa - nen ly - ste i Nat - ten ned__. O, Sol og Maa - ne og
Nacht er - hell - te des Mon - des Schein. O, Sonn' und Mond und ihr

blan - ke Stjer - ner, hvor er hun hen - ne, min Kjær - lig - hed!
blan - ken Ster - ne, Wo find' ich wie - der die Lie - be mein?

XVI

Dog hvad var Verden.

Doch was galt Welt mir.

Christian Sinding, Op. 36. IV.

Andantino.

Dog hvad var Ver - den, den sto - re Ver - den, hvor tidt den fri - sted min un - ge Trang, — hvad var den — vel, naar du sorg - fuld van - dred din

Doch was galt Welt mir, die gro - sse Welt mir? Wie oft ver - lockt sie der Ju - gend Drang? — Was galt sie — wohl, wenn du sorg - voll nah - test In

tau - se, en - som - me Drøm - me - gang! Ja,
stum - men, ein - sa - men Trau - mes - gang? Ja
om jeg stod som en Gud paa Bjer - get og sku - ed ind i dens
ob ich ständ wie ein Gott dort o - ben Und schaut' hin - ab in der
Her - lig - hed, jeg vil - de læn - ges, jeg vil - de læn - ges at
Wel - ten Pracht, Mich fasst' ein Seh - nen, mich fasst' ein Seh - nen, Zu
syn - ke for di - ne Föd - der ned. O,
sin - ken zu dei - nen Fü - ssen sacht! O,

stolt Gul - na - re! Du skjæn-ked al - drig din Pa - ges Yd - myg - hed
stolz' Gul - na - re! Es lohn - te nim - mer Des Pa - gen De - muth das

Smi - lets Lön, men jeg har hul - ket for
Lä - cheln dein, Doch ich durch - wein - te um

dig i Næt - ter og knæ - let raad - lös i Graad og Bön.
dich die Näch - te Und wach - te rath - los bei Sorg und Pein.

Ungdom, Skjönhed!

Jugend, Schönheit!

Christian Sinding, Op. 36. V.

Allegretto.

Hvor fuld - fri du kjen - der dig,
Wie frei du wohl füh - lest dich,

mf

con Ped.

kraft - ful - de, mör - ke - blaa, rul - len - de Hav, som i Glan - sen der -
Kraft - vol - les, dun - kel - blau, rol - len - des Meer, Das im Glan - ze da

op - pe rei - ser de trod - si - ge, skum - fri - ske Top - pe og spröi - ter mod
dro - ben Tro - tzig die schaum - frischen Käm - me er - ho - ben, Sie spri - tzend zur

So - - - - len! Hvor fuld - - fri du
Son - - - - ne! Wie frei du wohl

f

kjen - - - der dig!
füh - - - lest dich!

Selv staar jeg höit paa en Fjeldknaus og svin - ger med Stok-ken og önsker jeg blot hav-de
Hier steh' ich hoch auf dem Berghaupt und schwinge den Stock und ich wün - sche bloss: hätt' ich

Vin - - - ger, aa Gud, hvor det blaa - ner, aa
Schwin - - gen. O Gott, wie es blau - et! O

ff

Gud, hvor det blaa - - ner! Jeg
Gott, wie es blau - - et! Ich

stu-per mig i dig, o Hav, til du luk-ker din kjö-li-ge Favn, hvor jeg livs-tör-stig
stür-ze mich in dich, o Meer, bis ge-schlos-sen Dein küh-len-der Schooss, drin ich tau-che ent-

p *molto cresc.*

duk - - - - ker.
schlos - - - - sen!

ff

dim.

Ti-der-ne skif - - ter som dri-ven-de Sky - - er, men
Ei-li-gen Wech - - sel der Zei-ten uns brin - - get Das

p

Li - vet er e - - vig, og Kraf - ten for - ny - - er,
Le - ben, das e - - wig, und Kraft sich ver - jün - - get.

cresc.

un - ge Hel - le - ne - re stæv - ner med löf - te - de Pan - - der til
Jun - ge Hel - le - nen nun na - hen mit mu - thi - ger Stir - - ne: Zum

mf

Kamp - da - gens ild - nen - de Mö - - de,
Kampf - ta - ge feu - rig sie zie - - hen,

kjen - der i Blo - det et Livs - be - gjær glö - de, som
Füh - len im Blu - te die Le - bens - lust glü - hen, Als

p

vil - de det Flam - - mer om Jor - - - de - rig spæn - de.
woll - ten sie Flam - - men ums Er - - - den-reich span-nen.

f

Pi - ge-börn, Pi - ge - börn, hvor er I hen - ne?
Mäg - de - lein, Mäg - de - lein, flieht nicht von dan - nen.

Se, jeg staar höit paa en Fjeld - knaus og svin-ger min
Seht, ich steh hoch auf dem Berg - haupt und schwinge Den

Stok af den blæn - den - de Sol - gud be - skin - net.
Stock, von dem blen - den - den Sonn - gott be - schie - nen.

Ung - dom og
Ju - gend und

ff

Skjön - - - - hed! Der ström - mer i mo - di - ge
Schön - - - - heit! Mir strö - met in mu - thi - gen

Böl - - ger et græ - ker-blaat Hav gjen - nem
Wo - - gen Ein grie-chen-blau Meer durch die

Sin - - - det.
Sin - - - ne.

ff

XVI

Sindet södmefyldt og ungt.

Herze wonnevoll und jung.

Christian Sinding, Op. 36. VI.

Andante.

Sin - - det söd - me-fyldt og ungt og
Her - - ze won - ne-voll und jung Und

p

con Ped.

dog ___ bri - ste-fær - dig tungt,
doch ___ dem Bre - chen nah ge - nung, ___

tungt ___ af Dröm - me, der i Træng - - - sel
Schwer ___ von Träu - men, de - ren Ban - - - gen

svul - - - mer syg - nen-de af Læng - sel,
Stei - - - gert seh - nen-des Ver - lan - gen

poco rit.

a tempo

lig en liv - sens-tör - stig Knop,
Gleicht der le - bensdurst'-gen Blüth,

naar den slaar sit Øi - e op og i
Wenn sie hebt ihr Au - gen - lid, Sich bei

Vaa - - - rens ly - - - se Glæ - de fol - des
Len - - - zes jun - - - ger Won - ne Öff - nend

ud for Sol og Væ - - de.
sacht für Thau und Son - - ne.

pp

dim.

poco rit.

XIX

Det er Sommerkvæld som da.

Wieder Sommerabend lacht.

Christian Sinding, Op. 36. VII.

Andante.

Det er Som - mer - kvæld som da,
Wie - der Som - mer - a - bend lacht

p

Duft af Blom - - ster lang - veis fra,—
Rings aus Blü - then-Duft und -Pracht.

Gud, jeg sy - nes un - der -
Gott, manch Jahr mir däucht ver -

pp

ti - den, at det er saa læn - ge si - den. Og der
gan - gen Seit ich hier dich hab' um - fan - gen! Und es

rit.

slaar et lum - mert Drag gjen - nem Lö - vets tun - ge
fällt ein war - mer Strahl Durch das Blät - ter - dach zu -

p

Tag, og det su - ser: Kjæ - re, ve - - ne, hvor - for
mal Und es saust im A - bend - schei - ne: Wess - halb

gaar du her al - e - ne?
gehst du hier al - lei - ne?

Ped. *

Det unge, brusende Foraar.

Der junge, brausende Frühling.

Christian Sinding, Op. 36. VIII.

Allegretto.

Det un - ge, bru - sen-de For - aar er ef - ter al Da - gens

Der jun - ge, brau - sen-de Früh - ling, Er - mat-tet nach Ta - ges

p

con Ped.

Larm træt sun - ket i Skyg - gers Ve - mod be -

Noth, Sinkt müd' in der Schat - ten Weh - muth, Be -

ta - get og röd og varm. En e - ne-ste Stjer - ne funk - ler med

se - ligt und warm und roth. Ein ein - zi - ges Stern - lein fun - kelt Mit

flak-ken-de, fred - löst Skin og ly - ser dog
fla-ckern-dem, ir - rem Schein, Und leuch - tet doch so

stor og hel - lig som Haab i et dröm - fuldt Sind. Jeg
gross und hei - lig Wie Hoff-nung in's Herz hin - ein. Ich

tæn-ker paa fjær - ne Ti - der, paa en, hvem jeg længst holdt
den-ke an fer - ne Zei - ten, An sie, die so lieb mir

a'— mon tro, om hun end - nu min - des, mon
doch - - Wüsst gern, ob sie noch um - wor - ben, Wüsst

tro, hun er skjön som da? Aa Her-re min Gud, hvor
gern, ob so schön sie noch? O Him-mel! die Zeit wie

3

3

Ti - den dog un-der-lig lyd - löst gaar, og
laut - los Doch schrei - - tet an uns vor - bei Und

3

3

nu er der Vaar i Luf - ten, ja, nu er det at - ter
nun ist es Mai da drau - ssen, Ja, nun ist es wie - der

Vaar!
Mai!

3

Alt var dig.

Du mein All!

Christian Sinding, Op. 36. IX.

Andante.

p

Alt var dig, ja, alt var dig, Dagens Jubel paa min Vei,
Du mein All, ja du mein All, Wärst des Tages Jubelhall,

Dagen, da den skylös hælded, Dagen, da den brast mod
Warst der Tag, der endet helle, Warst der Tag, der brach am

Fjæl - det. Aa far - vel, du ly - se Dag,
Fjel - le. O leb - wohl, du lich - ter Tag,

p

som nu seg - ner mat og svag. Ro - ser, Ro - ser, Ro - ser
Der nun sin - ket matt und schwach, Ro - ther Ro - sen Ro - sen -

rö - de, skal i Af - skeds - stun - den glö - de!
wan - gen Stumm in Ab - schieds Stun - de pran - gen!

I en syg Stund.

Schwere Stunden.

Christian Sinding, Op. 36. X.

Andante.

mor-gen, hvis du svig - ter. Det sort - ner for dit Öi - e, og

Säu-mer näch-sten Mor - gen. Und schwarz dir wirds vor Au-gen, Und

p

Sor-gen Sy-net stænger, og tidt du sæt-ter dig vel ned og or-ker ik-ke læn-ger. Dog

Sor - ge wird dein Rei-ter, Und oft du se-tzest dich und wähnst: Es gin - ge nimmer wei - ter. Doch

maa du al-tid læn-ger; dig vin-ker Maa-let, kjæ-re, og hver har jo sit e-get Kors i

musst du im-mer wei-ter; Dir winkt ein Ziel nach Ta-gen, Und je - der muss sein ei-gen Kreuz In

det - te Liv at bæ - re. Tag Li-vets Kors og bær det, og

die - sem Le - ben tra - gen. Nimm Le-bens Kreuz und trag es Bis

f

naar du öi - ner Maa - let, da ka - ster du det tun - ge Træ med
du am Ziel, dir theu - er, Dann schleu - dre du die schwe - re Last Mit

sid - ste Kraft paa Baa - let. Det sto - re Baal, som
letz - ter Kraft in's Feu - er! Das Feu - er, des - sen

e - vig höit o - ver Ver - den flam - mer og
Gar - ben Hoch ü - ber'm Welt - all flam - men Und

bræn-der ned i Dö-dens Nat al Ver - dens Sorg og Jam - mer.
bren - nen Noth und Jam-mer sacht In To - des-nacht zu - sam - men!

Wilhelm Hansens Nodestik-og Tryk, Kjöbenhavn

CHRISTIAN SINDING.

Orchester.

Op. 42. **Rondo infinito.**
Partitur und Stimmen.

Violine mit Orchester.

Op. 45. **Konzert** in A-Dur.
Partitur und Stimmen
Ausgabe für Violine mit Klavier.

Op. 46. **Legende** in B-Dur.
Partitur und Stimmen.
Principalst. mit 2tem Klavier.

Klavier mit Orchester.

Op. 6. **Konzert** in Des-Dur.
Partitur und Stimmen.
Principalst. mit 2tem Klavier.

Kammermusik.

Op. 5. **Quintett** in E-moll für Klavier, 2 Violinen, Bratsche und Violoncell.
Op. 9. **Romanze** in E-moll für Violine und Klavier.
Op. 12. **Sonate** in C-Dur für Violine und Klavier.
Op. 14. **Suite** in F-Dur für Violine und Klavier.
Op. 23. **Trio** in D-Dur für Klavier, Violine und Violoncell.
Op. 43. **Quatre morceaux** pour violon et piano.
No. 1. Prélude.
- 2. Ballade.
- 3. Berceuse.
- 4. Fête
Op. 51. **Suite** in G-Dur für Violine u. Klavier.

2 Klaviere zu 4 Händen.

Op. 2. **Variationen** in Es-moll.
Op. 41. **Zwei Duette.**
No. 1. Andante.
- 2. Deciso ma non troppo Allegro.

Klavier zu 4 Händen.

Op. 5. **Quintett** in E-moll übertragen von *Otto Singer.*

Klavier solo.

Op. 3 **Suite.**
Préambule. Courante. Sarabande. Gavotte. Presto.
Op. 7. **Studien.**
Op. 44. **Fünfzehn Capricen.**
Heft 1. 2. 3. 4. 5.
Op. 48. **Burlesques.**
Heft 1. No. 1. Burlesque.
- 2. Plaisanterie.
- 3. Bagatelle.
Heft 2. No. 4. Coquetterie.
- 5. Étude melodique.
- 6. Arlequinade.
Op. 49. **Sechs Klavierstücke.**
Heft 1. No. 1. Präludium.
- 2. A la Menuetto.
- 3. Concert-Etude.
Heft 2. No. 4. Humoreske.
- 5. Arabeske.
- 6. Pittoreske.

Lieder für drei Frauenstimmen.

Op. 47. **Lieder** — **Sange.**
No. 1. Wogensang — Bølgernes Sang.
- 2. Wir lasen ja Alle zur Zeit, da wir klein — Vi læste jo Alle, den Gang vi var smaa.
- 3 Unglücklich ist der, so sein Grab bestellt — Ulykkelig den, som i Døden gaar.
- 4. Hier sind Flöten, Violinen — Her er Fløjter, Violiner.

Lieder für eine Singstimme.

(Sange).

Op. 4. **Ranken und Rosen** — **Ranker og Roser** af *Holger Drachmann.*
No. 1. Ich trage den Hut — Jeg bærer den Hat.
- 2. Wonnige Nacht — Fagre Nat.
- 3. Herbst — Ad kjendte Veje.
- 4. Sakuntala.
- 5. Choral.
- 6. Fröhlich der junge Vogel fliegt — Frejdigt flyver den unge Fugl.
Komplett. — Einzeln.

Op. 6. **6 Sange** til Tekster af *H. Drachmann.*
No. 1. Luften sitred, da Solen gik ned.
- 2. Paa Stranden skælver ej det mindste Blad.
- 3. Vi lo jo før saa længe.
- 4. Jeg hører i Natten fra stille Skove et Raab.
- 5. Kun af den sagtnende Dønning.
- 6. Som Ingen har Ord for Nattens Skønhed.
Komplet.

Op. 13. **Buch der Lieder** — **Digte af Sangenes Bog af** *Holger Drachmann.*
Weg-Psalmen — **Landevejs Psalmer.**
No. 1. Allmutter, gut und gross — O Mo'r, vor gamle Mo'r!
- 2. Staubwolken steigen — Støvskyen stiger.
- 3. Als hoch der Vollmond — Da Maanen stod.
Lieder aus der Levante — **Digte fra Levanten.**
No. 1. Glaube — Tro.
- 2. Bosporus! Du hebst — Bosporus! din Bølge.
- 3. Furchtbar ist es, wenn wir denken — Frygteligt, naar vi vil tænke.
- 4 Oft sangst du Lieder für Andre — Ofte du sang for de Andre.
Nirwana.
Es waltet oben auf den hohen Fjellen — Der er paa Fjældenes de høje Vidder.
Es gibt Gestirne — Der gives Stierner.
Einzeln.

Op. 28. **Symra** — **Windrose.** **Ein Zwölfer Lieder und Reime.**
No. 1. Bring' uns Lieder — Kom med Sange
- 2. Glücklich wär' Der — Lykkelig den, hvis unge Bryst.
- 3. Windros'-Läuten des Sommers Nah'n — Somrens Tid Anemonen spaar.
- 4. Ich hab' versucht es — Jeg har forsøgt det.
- 5. Die alten Fjelde — De gamle Fjæl.
- 6. Der Sinn — Tanker.
- 7. Ersehnt — Savn.
- 8. Liebessehnen — Elskovslængsel.
- 9. Das Leben — Livet.
- 10. Kannst »Recht es allen« — Enhver tilpas kan man ikke.
- 11. Die Leute haben manche Grillen — Se mange Mennesker er saa sære.
- 12. S'giebt dürre Blätter in jedem Walde — Der falder Blade i alle Skove.
Komplett — Einzeln No. 9 und 10.

Op. 36. **Vom Lenz zum Herbst** — **Fra Vaar til Høst, Digte af** *N. Collett Vogt.*
No 1. Rast nimmer — Sid ikke.
- 2. Es war einmal — Det var engang.
- 3. Es gingen Tage — Og der gik Dage.
- 4 Doch was galt Welt mir — Dog hvad var Verden.
- 5. Jugend, Schönheit! — Ungdom, Skiønhed!

Op. 36. **Vom Lenz zum Herbst** — **Fra Vaar til Høst, Digte af** *N. Collett Vogt*
No. 6. Herze wonnevoll und jung — Sindet sødmefyldt og ungt.
No. 7. Wieder Sommerabend lacht — Det er Sommerkvæld som da.
- 8. Der junge, brausende Frühling — Det unge brusende Foraar.
- 9. Du mein All — Alt var Dig.
- 10. Schwere Stunden — I en syg Stund.
Komplett — Einzeln.

Op. 40. **Saitenspiel** — **Strængeleg, Digte af Ivar Mortensen.**
Auf der ersten Saite — **Paa den første Stræng.**
No. 1. Die güldnen Haare den Hals umwallen — Ud over Nakken det gule Haaret.
- 2. Ich weiss das Räthsel nicht zu ergründen — Her er saa tungt og jeg ej forstaar mig.
- 3. Du gabst beim Wandern mir treu Geleite — Aa, jeg har vandret med dig saa længe.
- 4. Zwei lange Jahre ich geh und denke — Jeg gaar og grunder paa andre Aaret.
Auf der zweiten Saite — **Paa den anden Stræng.**
No. 1. Nun darf ich länger vergnügt nicht sein — Nu maa min Glæde vel være slut.
- 2. Wenn Sonne warm sich zur Erde senket — Naar Solen varmt sig mod Jorden sænker.
- 3. Ich will dich nicht lieben — Jeg vil dig ej elske.
- 4. Man sagt wohl, dass Zukunft — De siger, naar Tiden skrider.
Auf der Untersaite — **Paa Understrængen.**
Daheim bist Mutter du allein — Du Mor, som ene hjemme gaar.
Auf der dritten Saite — **Paa den tredie Stræng.**
No. 1. Keine Träume, die fliegen — Ikke Tanker, som flyver.
- 2. Ein Schneehühn aus der Haide — En Rype ifra Vidden.
- 3. Signe heisst das Mädel mein — Signe hedder Pigen min.
- 4. Mir däuchet, die Zeit geh langsam — Jeg synes det er saa langsomt.
- 5. Nicht brauch ich ein Licht zu entzünden — Jeg trænger ej Lyset tænde.
Komplett.

Op. 50. **Dänische Weisen und Lieder** — **Danske Viser og Sange.**
No. 1. S'war mal eine kleine Henne — Det var sig den lille Høne.
- 2. Flieht auch ein Vöglein bang den Hain — Flyver en bange Fugl af Lund.
- 3. Sieb'n Becher für den Skalden — Syv Bægere for Skjalden.
- 4. Sieben sinds — Piger syv. —
- 5. Die Jungfrau ging zum Mohn am Hang — Den Jomfru gik i Valmu-Vang.
- 6. Mohnblum am Hang — Valmu i Vange.
- 7. Lenore, der Tag ist grau und bang — Lenore, Dagen er grim og graa.
- 8. Lenore, mein Herz ist schwer — Lenore, mit Hjærte er tungt.
- 9. Und kommt der Tod einst — Naar Døden kommer.
- 10. Die wildesten Wogen — Det strideste Vand (Cordts Søn.)
- 11. Gottesmutter hohe, helle — Herrens Moder, høje, milde.
- 12. Herr Artus muss in den Kampf hinaus — Kong Artus drager i Leding ud.
- 13. Hundert Eisenbewehrte — Hundred jærnklædte Mænd.
- 14 Tabula Rasa (Reiner Tisch) — Tabula Rasa (Rent Bord.)

WILHELM HANSEN, MUSIK-VERLAG. KOPENHAGEN & LEIPZIG.

Vocal-Kompositionen von Sinding.

Lieder für drei Frauenstimmen.

Op. 47. Lieder — Sange.

No. 1. Wogensang — Bølgernes Sang.
- 2. Wir lasen ja Alle zur Zeit, da wir klein — Vi læste jo Alle, den Gang vi var smaa.
- 3. Unglücklich ist der, so sein Grab bestellt — Ulykkelig den, som i Døden gaar.
- 4. Hier sind Flöten, Violinen — Her er Fløjter, Violiner.

Lieder für eine Singstimme.

(Sange).

Op. 4. Ranken und Rosen — Ranker og Roser af *Holger Drachmann.*

No. 1. Ich trage den Hut — Jeg bærer den Hat
- 2. Wonnige Nacht — Fagre Nat.
- 3. Herbst — Ad kjendte Veje.
- 4. Sakuntala.
- 5. Choral.
- 6. Fröhlich der junge Vogel fliegt — Frejdigt flyver den unge Fugl.

Komplett. — Einzeln.

Op. 6. 6 Sange til Tekster af *H. Drachmann.*

No. 1. Luften sitred, da Solen gik ned.
- 2. Paa Stranden skælver ej det mindste Blad.
- 3. Vi lo jo før saa længe.
- 4. Jeg hører i Natten fra stille Skove et Raab.
- 5. Kun af den sagtnende Dønning.
- 6. Som Ingen har Ord for Nattens Skønhed.

Komplett — Einzeln.

Op. 13. Buch der Lieder — Digte af Sangenes Bog af *Holger Drachmann.*

Weg-Psalmen — Landevejs Psalmer.

No. 1. Allmutter, gut und gross — O Mo'r, vor gamle Mo'r!
- 2. Staubwolken steigen — Støvskyen stiger.
- 3. Als hoch der Vollmond — Da Maanen stod.

Lieder aus der Levante — Digte fra Levanten.

No. 1. Glaube — Tro.
- 2. Bosporus! Du bebst — Bosporus! din Bølge.
- 3. Furchtbar ist es, wenn wir denken — Frygteligt, naar vi vil tænke.
- 4. Oft sangst du Lieder für Andre — Ofte du sang for de Andre.

Nirwana.

Es waltet oben auf den hohen Fjellen — Der er paa Fjældenes de høje Vidder.
Es gibt Gestirne — Der gives Stierner.

Einzeln.

Op. 28. Symra — Windrose.

Ein Zwölfer Lieder und Reime.

No. 1. Bring' uns Lieder — Kom med Sange.
- 2. Glücklich wär' Der — Lykkelig den, hvis unge Bryst.
- 3. Windros'-Läuten des Sommers Nah'n. Somrens Tid Anemonen spaar.
- 4. Ich hab' versucht es — Jeg har forsøgt det.
- 5. Die alten Fjelde — De gamle Fjælde.
- 6. Der Sinn — Tanker.
- 7. Ersehnt — Savn.
- 8. Liebessehnen — Elskovslængsel.
- 9. Das Leben — Livet.
- 10. Kannst »Recht es allen« — Enhver tilpas kan man ikke.

Op. 28. Symra — Windrose (fortsat).

No. 11. Die Leute haben manche Grillen — Se mange Mennesker er saa sære.
- 12. S'giebt dürre Blätter in jedem Walde — Der falder Blade i alle Skove.

Komplett — Einzeln No. 9 und 10

Op. 36. Vom Lenz zum Herbst — Fra Vaar til Høst, Digte af *N. Collett Vogt.*

No. 1. Rast nimmer — Sid ikke.
- 2. Es war einmal — Det var engang.
- 3. Es gingen Tage — Og der gik Dage.
- 4. Doch was galt Welt mir — Dog hvad var Verden.
- 5. Jugend, Schönheit! — Ungdom, Skiønhed!
- 6. Herze wonnevoll und jung — Sindet sødmefyldt og ungt.
- 7. Wieder Sommerabend lacht — Det er Sommerkvæld som da.
- 8. Der junge, brausende Frühling — Det unge brusende Foraar.
- 9. Du mein All — Alt var Dig.
- 10. Schwere Stunden — I en syg Stund.

Komplett — Einzeln.

Op. 40. Saitenspiel — Strengeleg, Digte af *Ivar Mortenson*

Auf der ersten Saite — Paa den første Stræng.

No. 1. Die güldnen Haare den Hals umwallen. Ud over Nakken det gule Haaret.
- 2. Ich weiss das Räthsel nicht zu ergründen — Her er saa tungt og jeg ej forstaar mig.
- 3. Du gabst beim Wandern mir treu Geleite — Aa, jeg har vandret med dig saa længe.
- 4. Zwei lange Jahre ich geh und denke — Jeg gaar og grunder paa andre Aaret.

Auf der zweiten Saite — Paa den anden Stræng.

No. 1. Nun darf ich länger vergnügt nicht sein Nu maa min Glæde vel være slut.
- 2. Wenn Sonne warm sich zur Erde senket — Naar Solen varmt sig mod Jorden sænker.
- 3. Ich will dich nicht lieben — Jeg vil dig ej elske.
- 4. Man sagt wohl, dass Zukunft — De siger, naar Tiden skrider.

Auf der Untersaite — Paa Understrængen.

Daheim bist Mutter du allein — Du Mor, som ene hjemme gaar.

Auf der dritten Saite — Paa den tredie Stræng.

No. 1. Keine Träume, die fliegen — Ikke Tanker, som flyver.
- 2. Ein Schneehuhn aus der Haide — En Rype ifra Vidden.
- 3. Signe heisst das Mädel mein — Signe hedder Pigen min.
- 4. Mir däuchet, die Zeit geh langsam — Jeg synes det er saa langsomt.
- 5. Nicht brauch ich ein Licht zu entzünden — Jeg trænger ej Lyset tænde.

Komplett — Einzeln.

Op. 50. Dänische Weisen und Lieder — Danske Viser og Sange.

No. 1. S'war mal eine kleine Henne — Det var sig den lille Høne.
- 2. Flicht auch ein Vöglein bang den Hain — Flyver en bange Fugl af Lund.
- 3. Sieb'n Becher für den Skalden — Syv Bægere for Skjalden.
- 4. Sieben sinds — Piger syv.
- 5. Die Jungfrau ging zum Mohn am Hang — Den Jomfru gik i Valmu-Vang
- 6. Mohnblum am Hang — Valmu i Vange.

Op. 50. Dänische Weisen und Lieder — Danske Viser og Sange (fortsat).

No. 7. Lenore, der Tag ist grau und bang — Lenore, Dagen er grim og graa.
- 8. Lenore, mein Herz ist schwer — Lenore, mit Hjærte er tungt.
- 9. Und kommt der Tod einst — Naar Døden kommer.
- 10. Die wildesten Wogen — Det stridestе Vand.
- 11. Gottesmutter hohe, helle — Herrens Moder, høje, milde.
- 12. Herr Artus muss in den Kampf hinaus. Kong Artus drager i Leding ud.
- 13. Hundert Eisenbewehrte — Hundred jærnklædte Mænd.
- 14. Tabula Rasa (Reiner Tisch) — Tabula Rasa (Rent Bord.)

Komplett — Einzeln.

Op. 55. Sylvelin und andre Lieder — Sylvelin og andre Sange.

No. 1. Sylvelin.
- 2. Mein Herz — Mit Hjærte.
- 3. Der Wald — Du Skov, som bøjer dig imod.
- 4. Rückblick — Tilbageblik paa Livet.
- 5. Liebe das Leben! — Led efter Livet og lev det!
- 6. Rückgang — Det gaar tilbage.
- 7. Trost — De siger nu.
- 8. Die tiefste Qual — Den Sorg, der bitrest svider.
- 9. Die Knechte — Ude i Verden.
- 10. Mistraun, Zweifel und Bedenken — Mistro, Tvivl og tunge Tanker.
- 11. Muttersprache — Modersmaalet.
- 12. Vaterländisches Lied für die Jugend — Fædrelandssang til Ungdommen.

Komplett — Einzeln.

Op. 57. Nemt, Frouwe, disen Kranz und andre Gedichte von *Otto Julius Bierbaum.*

No. 1. Nemt, Frouwe, disen Kranz.
- 2. Ritter raet dem Knappen dies
- 3. Tanzlied: Es ist ein Reihen geschlungen.
- 4. Dem Tage: Breit hängt vom Himmel die Fahne.
- 5. Das ist der Zeiten Unterschied.
- 6. Ein Pfingstlied: Den Maien führ ich an meiner Hand.
- 7. Trinke Wein, mein Kind.
- 8. Traum durch die Dämmerung.
- 9 Schlagende Herzen.
- 10. Letzter Wunsch.
- 11. Schmied Schmerz.
- 12. Alb: So bebe bange.
- 13. Des Narren Regenlied.
- 14. Aus der Ferne in der Nacht.

Komplett — Einzeln.

Op. 64. Roland zu Bremen und andre Gedichte von *Friedrich Rückert.*

No. 1. Roland zu Bremen.
- 2. Beschwichtigter Zweifel.
- 3. Thöricht, wer im Paradies kann wohnen.
- 4. Schmachtend vor Liebe heute zu sterben.
- 5. Götter! keine frostige Ewigkeit.
- 6. Und wenn in ihrem Liebesglanz erlischt die letzte Rose.
- 7. Meine Töne, still und heiter.
- 8. Triolet: Einen Kreuzer gab' ich hin.
- 9. Am Rhein und am Main und am Neckar ist's schön.
- 10. Gieb den Kuss mir nur heute.

Komplett — Einzeln.

WILHELM HANSEN, MUSIK-VERLAG. KOPENHAGEN & LEIPZIG.